

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.13. Qui sequitur me. Aduenit Christus nos in cœlum deducturus, velut columna Israelitas in terram promissionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

§. 13. Qui sequitur me. Aduenit Christus nos in caelum deducturus, velut columna Israelitis in terram promissionis.

39. **Q**ui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vitae. Vnum ex altero sequitur, si namque ipse vera sit mundi lux, evidens est, quod qui illum sequitur, a tenebris liberabitur lucemque obtinebit, quae recte gressus suos dirigat, Apprimè declarat suum Christus officium aduentusque sui finem & rationem. Ad quod lux accenditur à. Ut dissipentur tenebrae & sine offendiculo securi proficiamus. Et tibi quo. Det sicut in mundum venerit intentione: *Visitavit nos oriens ex alto, illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.* His verbis tangit Zacharias beneficium à Deo populo suo praestitum: etenim illum de Aegypto liberans ad terram direxit promissionis. Ier. erat hispidum, asperum, difficile quod nullus eorum ante hac perambolauerat: terra erat arida, inaequalis, imperiosa, incognita: *In deserto per longinquos vias circumstitus.* Qua ratione hanc viam tuo certoque ingredi ut. Illi ducem ministrat visibilem mirabilem & caelestem, nominatim scilicet illam celeberrimamque columnam: quam scriptura dicit ignis & nubis: *In columna ignis & nubis.* Erat etenim Dei singulari operante virtute ex igne nubeque composita. Coniunxit Deus ignem cum nube: ignis autem illuminabat & calefaciebat noctu, nubes vero illos ab aëre solis radiis per diem obombrans protegibat: *Columna nubis.* Dat enim lucem quae peritiam deducit viam: estque efficax: dat enim progrediendi vias. Totum hoc est: *Illuminans & protegens.* Est lux, est umbraculum, est protectio. Quid de hac Rupertus: *Ad ingressum maris una eademque columna, & nubis in 54. c. tenebrosa, & noctem illuminans erat: Quia*

LUC. 1. 28

IIV

Lo. 3. 4

IIV

Ex. 13. 21

Quae fuerit hae columna ignis & nubis.

RUPERTUS

II.

Allegoria

EX. 14. 20

CAIST

Erat respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis & nubis (sic ait) ex hac littera soluitur quasi anjunctis dua columnae alitera nubis, altera ignis: hic enim e narratur quod una eademque columna fuit columna nubis & ignis: quia virtutumque officium aduulter exercebat.

Quis unquam vidit prodigium adeo singulare? illa antecederat tamquam vix dux quae illos dirigebat deducebat, illuminabat, vt securè rectam possent viam carere, prout factum est. Eximium sane beneficium: porro longè precellentius est illud, quod populo concessit Christiano. Vult, vt ad caelum tendat: hoc etenim terra verè est iustus promissa, quae lacte & melle manat deliciarum, gaudiorum, voluptatumque infinitarum. Hec quam asperum hoc, quam fragolem, quae scabrosam est iter, & quam pauci illud ingrediuntur: *Arcta est via quae ducit ad vitam, & pauci inueniunt eam.* Quomodo inueniet istam homo miserabilis, imprudens, caligine, tenebrisque involutus palpabilibus per certam hanc pedo plano profectus in qua semita, viamque lunt trita, in ille tamen expostatur certioribus, quid faciet si caelum verus iter arripit? Ad hoc columnam elegantis exiit figurae ignis & nubis.

Fere quam graphicè tibi Christus delineatur, in quo conueniunt divinitatis ignis, & nubes humanitatis, & ex quibus una resultat persona. *Deus & homo vnus est Christus.* est columna firma & securà: cui tota innititur creatura: *Quae in caelo & quae in terris sunt.* ait Apostolus. *Columna sumus,* quae sua nos divinitatis igne collustrat, fouet, calorem ministrat viuificum gratia & iustificationis, obscuras criminum nostrorum expellit tenebras, & nube humanitatis suae nos ab ardentioribus diuinae iustitiae radiis protegit incolumes in se concta, quae merueramus supplicia suscipiens. Ecce qualem se nobis obicit vt columnam dicendo. *Ego sum lux mundi.* Quid superest haec columna? populi oculis exposita quid reliquum erat illa sequi? Ad hoc enim preparatur. Quid nobis superest columna hac ab oculis posita, quae nobis dicit: *Ego sum lux mundi,* nisi illam sequi: *Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vitae.* Duo hic in hoc verbo, *lumen vitae,* declarat Dominus.

Primum: quod lux illa, quam tribuit, lux sit viuificans, lux vitae, iam praemonuerat nos Duo per Deo Ioan. lumen

Ma. 7. 14

III.

Colomna

haec

Christi

designat.

Col. 1. 20.

IV.

De Ioan. lumen

vita de- notatur. **Tract. 34. in Ioan. Ioan. 1.** D. Ioan. (ait D. Augustin.) quod huius Do- mini lux non esset talis qualis, sed lux viuifi- cans: *Dicitur lux vera, & vita erat lux.* Lux et- enim quam caelestis lux sol effundit, eo est ma- terialis, illius solis lumini comparanda: quam- vis oculos illuminet exteriores, si tamē mortui sint, vel cœci, vel lippitudine graves, illis nec vitam nec vigorem nec Spiritum tribuit viuifi- cante: Porro lux Christi vitam largitur, ani- mæ etenim eius gratia lux illam viuificat, vi- tamque tribuit diuinam, quâ homo recipit viuificatæ vitæ diuinæ.

40. Ef. 35. 7. Appositè proposito nostro perpendit idem D. Augustin. illa Davidis verba dixit enim olim, hoc quod D. Ioan. hic nobis indicat: *Homines & iherosolyma saluabis &c. Filij autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt &c. Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo vide- bimus lumen.* Nota (inquit) hic inierit ois mul- tum differre lucem & fontem, fons etenim vo- luptati seruit & sitim extinguit, lux autem vi- sum recreat, & illuminat oculos: Porro in Sai- uatore nostro ambo coniunguntur: est etenim fons vitæ, & lux diuina: Nam lux quam tri- buit lux est viuificans, quæ taliter illuminat vt vitam largiatur eminentem, diuinam & cœ- lestem; est vita quæ illuminat, & lux quæ viuifi- cat: vnde patet, quod hæc duo coniuncta in seipso nubis concedere voluerit: Cum enim prius dixisset quoddam fons esset: *Si quis sitit ve- niat ad me & bibat* illico sequenti in subiungit sermonem, in quo lucem appellat: *Itaque dixit eis: Ego sum lux mundi. Videte fratres mei* (verba sunt hæc D. Augustini) *quomodo ver- ba Domini cum illius psalmi veritate concordat, & ubi lumen positum est cum fonte vita, & à Domino dictum est lumen, aliud fons. Fontem sanctus quærit, lumen oculi. Quando sitimus, quæritus fontem, quando in tenebris sumus qua- rimus lumen. Non sit apud Deum, quod lumen est hoc fons est, &c.* Multa hic occurrunt dicen- da de vita quam Christi lux impertit, necpe gratiarum, hæc est illa aqua viva, de fonte illo profluens, & hæc est illa lux clara, quæ de sole hoc lucefcit, quæ illuminat vitam, quæ tribuit animabus. Vitam (inquam) diuinam, sanctam, mundam, & quantum de se est, sempiternam:

D. Aug. Tom. 8. *Gratia Dei vita æterna.*

Rom. 6. 13. **V.** Secundum declarat Christus, quod lux sua Via cœli: ea sit quæ securæ dicitur dirigat ad vitæ æter- nam: quam etiam idcirco vocat *Lumen vitæ* id & lubri- ca, est ducens ad vitam. Papæ quantum est hoc be- ca.

neficiam! quid ageremus sine illa? Quid modo certam caperemus viam? Nemo non legens ad- miratur sermonem Angeli cum sanctissimo il- lo sacerdote Eldra. Ostendit illi ciuitatem ma- gnificam, opulentam, delitijs affluentem, lo- cerque sitam amoenissimo *Ciuitas adificata, & posita in campis: est autem plena omnium bo- norum.* Ostendit autem illi viam eo ducentem scabrosissimam, precipitijs lubricam, tenebris obscuram & ingressu angustam; *Introitus eius angustus & in precipitijs positus, vt non capiat se- mita nisi solummodo vestigium hominis.* Videt, cum talis sit hæc via, quod si ab illa quis erra- uerit, ad vnâ partem ignes horrebant arden- tissimi; ad alteram mare spumabat profundissi- mum bestijs plecum eruculentis: Cui sic Ange- lus: noqueris o sacerdos piissime, nullam aliam ad ciuitatē illam patere viam, quæ cum accessu sit adeo difficilis & lubrica, qui ab illa deuiaue- rit vel in ignem ex hac parte vel in maris aby- rim ex altera necesse est vt demergatur. Hec Dñi: cui, quis hic rectum tenebit tramitem? quanto timore, quanta percellitur confusione, quotquot ad hanc ciuitatem tendere conabun- tur? Quam eximium hoc foret beneficiū viam illam ingredienti si quis accurreret, illi certò cognoscens & face præluens ardenti diceret: Meis in hęc vestigijs, me pone sequere: indubiè à recto nō aberrabis. Nostrâ hic habes felicis- simâ fortē. Ciuitas, quo tendimus, cœlū est, ci- uitas in quam *Plena omnium bonorum.* Talis D. Ioan. demonstrator vt dictum est Dominus.

VI. Iter tendens eò fragosum est, angustum, obs- curum precipitijs lubricum, adeoq; horreodum Ab ea vt quicumque in illo corruerit in æternos ignes profundumque cruciatuum pelagus indubiè de- mergatur. Hec quantus est eorum numerus qui aberrantes in illa miseri ceciderunt! Hoc iter uiarunt, ingressi sunt Philosophi & deuiarunt: vnus ex hac alter ex alia parte, dum enim omnes ad bea- titudinem properant, viam eius nescierunt, in diuersissimas diuisi & eidentes opiniones vt refert D. Aug. qui ducentas octoginta & octo **Lib. 18. de** enumerat, omnes perierunt. Seipfos antesigna- **ciuit. c. 1.** nos duces vixque comites creabant, dicebant- que alius fuguli; *Me sequimini scilicet me amite- meta, si vultis beate viuere.* O quanta confusione turbati languerent illi qui ad illam conabantur tendere ciuitatē: hinc frequentes illæ Davidis preces; *Notam fac mihi viam in qua ambulem.* **Pf. 42. 2.** Ad hoc aduenit Christus, vt se nobis du- **41.** cem præberet lucemque daret securiorem; **V u u** **Lumen**

177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

